

‘എനിക്കു ദൈവത്തോടുള്ള ബന്ധം’

രോമർ 1:19 – 20

“ദൈവത്തക്കുറിച്ച് അറിയാകുന്നതു അവർക്കു വെളിവായിരിക്കുന്നു; ദൈവം അവർക്കു വെളിവാക്കിയല്ലോ. അവൻ നിത്യശക്തിയും ഭിവ്യതവുമായി അവൻ അദ്യശ്രൂലക്ഷണങ്ങൾ ലോകസ്യഷ്ടിമുതൽ അവൻ പ്രവൃത്തികളാൽ ബുദ്ധിക്കു തെളിവായി വെളിപ്പേടുവരുന്നു. അവർക്കു പ്രതിവാദമില്ലാതിരിക്കേണ്ടതിനു തന്നെ.”

ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ ചിന്തക്കുള്ള വചനം വ്യക്തമാക്കുന്ന ഒരു കാര്യമുണ്ട്, ഒരിക്കൽ ദൈവത്തിന്റെ ന്യാധാസനത്തിന്റെ മുന്പിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ ഓശർക്കു പോലും ദൈവത്തോട്, ഈങ്ങനെ ഒരു ദൈവത്തയോ, ആ ദൈവം ഈ ഭൂവിൽ അധിവസിച്ചിരുന്നു എന്നതോ എങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല എന്നു പറയുവാൻ സാധിക്കില്ല, കാരണം വചനം പറയുന്നു, അവൻ നിത്യശക്തിയും ഭിവ്യതവുമായി അവൻ അദ്യശ്രൂലക്ഷണങ്ങൾ ലോകസ്യഷ്ടിമുതൽ അവൻ പ്രവൃത്തികളാൽ ബുദ്ധിക്കു തെളിവായി വെളിപ്പേടുവരുന്നു എന്ന്. ഈ പ്രപഞ്ചത്തയും അതിലുള്ള സകല ചരാചരങ്ങളെല്ലയും എന്തിന് മനുഷ്യനെന്നയും സ്യഷ്ടിക്കുക വഴി അവൻ സകലത്തിന്റെയും സ്യഷ്ടാവാം ദൈവം ആണെന്നു നമുക്ക് അതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. അത് ഈ മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള ബുദ്ധിയുടെ ഏറ്റുകൂടുച്ചിലുകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും ശരി അവനവനുള്ള ബുദ്ധിക്കൊന്നുസരിച്ച് അത് തെളിവായി വരുന്നു എന്നാണ് വചനം പറയുന്നത്.

വാസ്തവത്തിൽ ഈ ദൈവം ഉണ്ടെന്നും അവനാണ് ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സ്യഷ്ടാവെന്നുമുള്ള കാര്യം മനുഷ്യനു സമ്മതിക്കാൻ സാധ്യമാവാതെ പോവുന്നത് ഒരോറു കാരണം കൊണ്ടാണ്, അവനു ഈ ദൈവത്തിനു മുന്പിൽ വിധേയപ്പേട്ടിരിക്കാൻ മനസ്സില്ല. അത് ആദിയിൽ ഏറ്റൻ തോട്ടത്തിൽ തുടങ്ങിയ ഒരു കാര്യമാണ്. ദൈവം തന്റെ സ്ഥനേഹം പങ്കിടാൻ ആക്കിവെച്ചു ആദാമും ഹൗവ്യയും സാത്താൻ ചതിക്കുഴിയിൽ വീണ് ദൈവത്തോടുള്ള വിധേയത്രം നഷ്ടപ്പെടുത്തി. അതു വഴി മനുഷകുലം ഒന്നാക്കവെ ആ പാപത്തിൽ ആയിപ്പോയി. എന്നാൽ അതിൽ നിന്നുള്ള വിടുതൽ ദൈവം ഒരുക്കിയതോ സ്വപുത്രനെ പാപപരിഹാരമാക്കി തീർത്തതു തന്നെ. സ്യഷ്ടാവാം ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞ ഒരുവൻ രക്ഷിതാവാം ദൈവത്തെ അറിയുകയും ആ മഹത്തരമായ ഭാനം ഏറ്റുകൂകയും ചെയ്യണം. അങ്ങനെ എങ്കിൽ നാാം ഈ ദൈവത്തിനു മകളും അവൻ നമുക്കു പിതാവും

ആയിത്തീരും. റോമർ 8:16 തേ പരയുന്നു, “നാം ദൈവത്തിന്റെ മകൾ എന്നു ആത്മാവുതാനും നമ്മുടെ ആത്മാവോടുകൂടെ സാക്ഷ്യം പരയുന്നു.” എന്ന്.

ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് ദൈവം വെളിപ്പേടുത്തുകയും അതിനനുസരിച്ചു ദൈവവുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ ദൈവമക്കളുടെ വളർച്ചയും ആണ് നാം കണ്ടത്. മുന്നോട്ടു പോകുമ്പോൾ ഈ പിതാവാം ദൈവത്തിൽ നിന്ന് അവൻ നമ്മുടെ കർത്താവാം ദൈവം എന്നുള്ള ഒരു ബന്ധത്തിലേക്ക് ആയിത്തീരുന്നു. അത് പക്ഷെ നാം നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ പൂർണ്ണ കർത്യത്രം അവനെ ഏൽപ്പിക്കുന്നു എങ്കിൽ മാത്രം. അവൻ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ കർത്താവായി തീരുമ്പോൾ നമ്മുടേതായ ഇഷ്ടങ്ങളും ആഗ്രഹങ്ങളുമെല്ലാം മാറ്റപ്പെടുന്നു. അവിടെ കർത്താവിന്റെ ഹിതം നിറവേറുന്നതിനും അവന്റെ ആഗ്രഹങ്ങൾ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ നടപ്പാകുന്നതിനും നാം നമ്മുടെ തന്നെ ഏൽപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നതായി കാണാം. ഇപ്പകാരം നാം കർത്താവാം ദൈവത്തിനു വിധേയപ്പെട്ടു ജീവിക്കുക വഴി ദൈവവുമായുള്ള നമ്മുടെ ബന്ധം അതിന്റെ അടുത്ത തലമായി നാം ഏവരും പ്രത്യാശയോടെ കാത്തിരിക്കുന്ന ആത്മമണവാളനാം ദൈവം എന്നുള്ള നിലയിലേക്കുയരപ്പെടും. ആ ഒരു ഭിവസ്ത്തിനായി നമുക്ക് വിശുദ്ധയും നിർമ്മലകന്യുകയുമായ മണവാടിയായി കാത്തിരിക്കാം. അവന്റെ രണ്ടാം വരവിൽ നമ്മയും അവൻ തന്റെ മണവാടി സഭയോട് ചേർത്ത് നമ്മുടെ തന്റെ രാജ്യത്തിലേക്ക് ആനയിക്കുമാറാക്കട്ടെ. ദൈവം നമ്മുടെ അനുഗ്രഹിക്കുമാറാക്കട്ടെ.

പരാമർശം:

സക്രീറ്റതനങ്ങൾ 101:1-3

ഞാൻ ദയയെയ്യും ന്യായത്തെയ്യും കുറിച്ചു പാടും; ധഹാവേ, ഞാൻ നിനക്കു കീർത്തനം പാടും. ഞാൻ നിഷ്കളകമാർഗ്ഗത്തിൽ ശ്രദ്ധവെയ്ക്കും; എപ്പോൾ നീ എന്റെ അടുക്കൽ വരും? ഞാൻ എന്റെ വീട്ടിൽ നിഷ്കളകഹ്യദയത്തോടെ പെരുമാറും. ഞാൻ ഒരു നീചകാര്യം എന്റെ കണ്ണിനു മുന്പിൽ വെക്കുകയില്ല; കുമം കെട്ടവരുടെ പ്രവൃത്തിയെ ഞാൻ വരുക്കുന്നു; അതു എന്നോടു ചേർന്നു പറ്റുകയില്ല.